

Si la veu clara de Castells ho veu fosc...

Fabian Estapé

—**Professor Estapé, el ministre espanyol de Treball, Celestino Corbacho, torna per ajudar Montilla a remuntar els mals auguris electorals. És un bon fitxatge?**

—Montilla no pensa en fitxatges, sinó en la cadira que té, a la qual té molta estima. El senyor Corbacho ho té fotut. Des del PSC se'l miren amb recel perquè fa una mica de por. Entra al carrer de Nicaragua, i és l'home dels desocupats, quina por! L'aparell del PSC no està disposat a aguantar cap lliçó, sinó ben al contrari, només en vol donar.

—**En canvi, Antoni Castells no anirà a les llistes. Diu que des de fora de l'àmbit institucional es treballa millor per al PSC. Per què creieu que el conseller es desvincula de l'estructura del partit?**

—La veritat és que no ho sé. Diu que vol continuar vestint la samarreta del seu equip, però no vol jugar, vol seure a la banqueta... Em sembla molt estrany, i no ho entenc, perquè al meu entendre el conseller Castells ha estat la veu més clara i coherent de les diverses conselleries. Si el de la veu clara ho veu tot fosc...

—**Corbacho deixa el ministeri assegurant que l'ocupació no tornarà a nivells normals fins el 2014, i en culpa el sector de la construcció. Tot és culpa del totxo?**

—Home, una bona part de la culpa sí que la té, el totxo. Les constructors grans del país estan rebentades, i monstres com aquests no es tornen a alçar en uns mesos. Realment, la cosa està fotuda.

—**Ha fet els deures, com a ministre de Treball?**

—No ho sé, perquè no sé què ha fet, aquest home. No ho ha explicat. Potser quan torni al carrer de Nicaragua començarà a fer els deures?

—**La reforma laboral ja té via lliure. Pràcticament cap modificació sobre les condicions de contractació i acomiadament que tant han irritat els sindicats. Això vol dir que les patronals espanten més que una vaga general de sindicats?**

—Hi ha una petició d'actuació ostentosa de CCOO i UGT, els sindicats necessiten escenificar una mica el seu empenyament, i en definitiva la vaga els anirà molt bé.

—**Les primeres enquestes preveuen un fracàs de la vaga general del 29 de setembre. A què ho atribuiu?**

—Hi ha un seguiment de la crida de vaga molt dèbil, això és cert. I evidentment, en un moment de crisi no tothom pot permetre's el luxe que li fotin diners de la nòmina per un dia que no va a treballar perquè exerceix el seu dret de vaga.

—**Els sindicats insisteixen que la vaga no és perquè el PSOE avanci les eleccions, sinó perquè rectifiqui. Creieu que Zapatero hauria d'avançar eleccions?**

—Ei sap que quan convoqui les eleccions, seran les seves últimes. Aleshores, com podeu comprendre, no té gens de ganes de perdre la cadira abans d'hora.

—**Catalunya ja té data per a les eleccions, 28 de novembre. El dia del Barça-Madrid! Per què creieu que Montilla ha triat justament aquest dia, i no cap dels altres que també tenia sobre la taula?**

—No crec que la coincidència de dos esdeveniments importants tingui rellevància. Es podria fer jugar el partit a les 22 h o el dia abans. Ara bé, faltaria que el senyor Sandro ho vulgui fer.

—**Si hagués de fer una aposta electoral, quina faríeu, en aquest moment?**

—No guanyarà la Sánchez Camacho, m'hi jugo el que vulgueu! Descartada aquesta possibilitat, i la de C's, Carretero i Laporta, la meua intuïció em diu que si es descompta tota la brutícia del cas Pretòria, diria que guanyarà CiU...

Gemma Agullera

Muriel Casals

Vigilància financera?

En aquesta columna ens preguntem sovint qui mana a diverses parts de la vida econòmica europea i mundial. Si hi ha un aspecte de l'activitat econòmica on el debat sobre l'exercici del poder és especialment interessant, és el mercat financer.

Qui té autoritat, qui pot prendre decisions que uns altres han d'obeir als mercats on s'intercanvia l'estalvi mundial és una qüestió que afecta molt clarament la marxa de les economies. No oblidem que la funció del sistema financer consisteix a canalitzar l'estalvi cap a la inversió.

No és gens clar que el comportament del mercat hagi estat al nivell d'eficiència que el desenvolupament dels mecanismes del seu funcionament i la capacitat intel·lectual de l'anàlisi econòmica podrien fer suposar.

Aquests dies el debat és obert dins la Unió Europea: volem que hi hagi un organisme que tingui autoritat per a regular els moviments financers? És normal que un mercat tan significatiu hagi quedat al marge de la normativa europea?

De moment, s'ha acordat que es crearà un mecanisme de vigilància sobre els moviments de tres sectors del mercat financer: els bancs, les assegurances i les hipoteques.

Ja s'ha fet l'advertiment que aquest instrument —rebut amb més entusiasme a França i a Alemanya que no pas al Regne Unit— ha d'usar el seu poder sobre les institucions nacionals i els mercats amb prudència. És una manera de dir que no pot manar gaire.

De fet, no li serà permès de supervisar directament les empreses o els mercats, sinó que ha de fer-ho a través de les autoritats de cada estat.

La UE camina, però lentament.

UAB